

5053 23. Marts 1892: 2. Beh. af Lovf. om Anlæg af en Jærnb. fra Helsingør til Hornbæl. 5054

med vedkommende Kommuner om Gennemførelsen. Utsaa Wilsaarene ere givne i Lovforslaget. Der er i øvrigt noget usædvanligt deri, men jeg tør ikke sige, at det er ganske umuligt.

C. Thomsen: Som Forslagsstiller til det Lovforslag, som nu foreligger til Behandling, kan jeg kun være taknemmelig for, at der er afgivet Betænkning, og ogsaa for de Forslag, som deri ere fremkomne. Jeg kan i alt væsentlig tiltræde de Vædringsforslag, som ere stillede, og tillader mig, som jeg nærmere skal præcisere, at anbefale dem til Vedtagelse. Det første Forslag gaar jo ud paa, at der skal indhentes Betænkning fra Frederiksborgs Amtsraad, Helsingørs Byraad og Titøbs Sogneraad, inden endelig Bestemmelse tages. Jeg kan være fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at i og for sig havde det været ønskeligt, om Forhandlingerne med de paagældende Kommuner havde fundet Sted tidligere, men da Forholdene ikke have tilladt det, saa skønner jeg ikke andet end, at det er fuldt berettiget, at Udvalget forlanger, at de paagældende Kommuner skulle faa Lejlighed til at udtale sig paa afgørende Maade om Sagen, inden Koncessionen gives. Jeg anser det navnlig for at være af stor Betydning, at Helsingør Byraad faar Lejlighed til at udtale sig om Spørgsmaalet, da der utvivlsomt er forskellige Punkter, som have Interesse for Byen. Vige saa vist som man maa ønske, at den paagældende Bane anlægges, maa man, som jeg allerede udtalte ved 1te Behandling, ønske, at ikke andre Interesser derved forulempes. Jeg tænker baade paa Spørgsmaalet om, hvilket Udgangspunkt der bør lægges for den paagældende Bane, og om dens Forbindelse med Statsbanestationen, thi der er et Spørgsmaal, som har den allerhøjeste Vigtighed for Helsingør, nemlig at dens allerede nært indtagne Havneforhold ikke indskrænktes paa nogen Maade, som kan være skadelig for Havnen i dens oprindelige og endelige Bestemmelse. Jeg tror ogsaa, det er af Interesse for Helsingør, at Banens Retningslinie føres paa en saadan Maade — hvilket efter min Mening kan ske — at der ikke derved bliver nogen væsentlig Forulempelse lige over for den Vej, der fører fra Byen til Sognene nord paa. Jeg

ved vel, at efter den foreliggende Plan er Linien lagt paa en saadan Maade, at den vil medføre Ulempe derfor, men jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at den Retningslinie altid vil kunne ændres paa en saadan Maade, at denne Ulempe fjernes. Jeg tvivler ikke om, at man i Helsingør vil sætte stor Pris derpaa. Derfor anbefaler jeg Vædringsforslaget til Vedtagelse. Med Hensyn til Vædringsforslagene Nr. 2 og 3 lægger jeg, set fra Banernes Side, ikke overordentlig stor Vægt paa, om det ene eller andet af dem bliver vedtaget, det med de 25,000 Kr. eller det med de 30,000 Kr. Men efter at have hørt den højtærede Ministers Udtalelser opfatter jeg disse saaledes, at han ikke vil kunne fremme Lovforslaget, naar Vædringsforslaget Nr. 3 vedtages, men derimod intet har at bemærke imod det Vædringsforslag, som er stillet under Nr. 2, og af den Grund maa jeg, da jeg ser paa Sagen rent praktisk og kun kan ønske, at Lovforslaget maa føres endeligt igennem, anbefale ærede Medlemmer at stemme for Vædringsforslaget Nr. 2. — Jeg finder, at det af Udvalget under Nr. 4 opstillede Vædringsforslag er en naturlig Konsekvens af den Omstændighed, at man har opgivet det egentlige kontante Tilskud; at der saa aabnes større Udgang for Koncessionshaverne til gennem Præferenceaktier eller Prioritetslaan at tilvejebringe Summen, finder jeg meget naturligt. Jeg tillader mig derfor at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 1 og 4 og for Mindretallets Forslag under Nr. 2.

Ordføreren (Tauber): Efter den Udtalelse, som fremkom fra den ærede Minister, skal jeg gentagende tillade mig at anbefale Mindretallets Vædringsforslag om den halve Ekspropriationssum, „dog ikke ud over 25,000 Kr. for hver Mil“, altsaa Vædringsforslaget Nr. 2. Det vil ses af den ærede Ministers Udtalelser, at Regeringen betragter dette som værende i Overensstemmelse med den tidligere Praksis, og derfor vil det uden Spørgsmaal lettere kunne gaa igennem og vil lette Lovens Gennemførelse. Vi hørte, at det ærede Medlem fra Rallundborg (A. Sørensen) egentlig udtalte sig mod Forslaget Nr. 4, som var stillet af